

HOROLOGIUM MARIANUM

Septem horis
CONCEPTÆ ABSQUE MACULA

VIRGINI,

Dcantatis,
JAM OLIM DISTINCTUM:

NUNC VERO
TOTIDEM PAR ODIIS
METRO SAPPHICO
DONATIS ILLIGATUM.

ACADEMIÆ MARIANÆ

In Collegio Calissensi Soc. JESU,

AD IPSAM
TRIENNII
PHILOSOPHICI METAM,
SACRUM, DICATUMQUE.

Anno Domini 1643. Mense Junio,
Die 17.

PARODIA I.

ODE XCIII.

Jam renascenti pudefactus ore
Siderum lætas inhibet choreas;
Jam patri jungi Phæton curules
Imperat horas.

Jam vagâ fratrem fugiente Lunâ
Ante venturi ruhet ora Phæbi
Manè, stillato madefacta potans
Jugera rore.

Jam MARIANÆ duplicata laudi
Æra vocali sonuere pusu.
Jo! surgamus! properat fugaces

Hora quadrantes.

Surgimus, Virgo; simul hinc, & inde
Labra divinis animata labris
Ad tuas læti solito vocamus

Carmine laudes.

Jamque te MUNDI DOMINAM sonoro
Dicimus cantu: tibi prona servum
Sceptra dat cælum; Tibi subjugatus

Militat æther.

O nihil tacti retinens pudoris
Virginum Virgo! tibi nata solis
Antelucano cupiit probari

Stella sereno.

Te, licet natæ genitrix vocaris
Gratiæ, pienam tamen Orbis audit:
Tu DEI clarum jubar; increatæ

Gloria lucis!

O relapsuro citò profuturas
Fer manus orbi; celerique pigras
Et moras curru, simul & morantes

Corripe nubes.

Te DEUS quondam semel elocuto
Fertilis VERBO Pater; ante natas
Temporum cunas nec adhuc adulti
Lumina Solis,

Vir-

Virginem Virgo geniti parentem
 Ordinat VER BI. juga quo patentis
 Condidit terræ ; mare quo suis in-
 fudit arenis ;
 Quo recens natas cohibente stellas
 Te sibi pulchram melior maritus
 Addidit sponsam ; vacuans nocentis
 Crimen Adami.

Te præelectam sibi fecit olim
 Inter ingentes habitare stellas ;
 Laxa te subter refovens sui ten-
 toria cæli.

Hæc ubi junctis tibi ritè palmis
 Diximus , Virgo , pudor innocenter
 Vulnerat cælos , roseisque pingit
 Nubila plagis.

Te simul , Virgo juga , Te caduci
 Ebriæ roris sonuere valles :
 Te recens festis volucrum salutat
 Mane querelis.

PARODIA II.

ODE XCIV.

Interim primâ juvenis favillâ
 Celsa per primam juga scribit Horam
 Phæbus & totum iubar in minores
 Contrahit umbras.

Si tuam nobis , bona Virgo , dextram ,
 Et salutares ope faustiori
 Porrigis parmas ; Tibi noster ultrò
 Occidet hostis.

Tum ter acclini redeunte collo ,
 Unicum in Trino , gracili Tonântem
 Voce placamus ; solitos precati
 Laudis honores.

Ac simul grato variante cantu ,
 Virgo clamaris SAPIENS ; sequestri

Te canunt colles , tibi replicata
Accinit Echo.

O D E O quondam D O M U S incolent
Gratior nosci ! D O M U S altiore
Dignior pinnâ! tibi cedit alti

Regia cæli.
Digna septenis Domus in columnis
Altius tolli ; tibi larga casto
Sternitur limo ; tibi mensa vivo

Pane redundat.
Te profanati gemiale mundi
Præterit crimen. tibi Diva dandam
Sanctitas vitam præxit illibati

Præscia partus.
Te suam , quisquis meliore vitam
Prorogat censi , geminat Parentem.
O minus claudi facilis sacrotum

Porta Quiritum!
Læta si mæstus tegit ora Titan ;
Protinus , Virgo ; nova stella nobis
Ex Jacob surgis ; placidâque findis

Nubila timâ.
Te leves piëti volucres Olympi
Rite submissis venerantur alis ;
Te suam protius Domitham vocari.

Gaudet Olympus.
Jure pallentis Zabuli sacratus
Diceris terror : tibi namque Virgo
Hinc , & hinc surgunt populosa firmis

Cornua castris.
Quo-niari posthac mea-cunque nabit
Cymbas ; securum mihi N avis ipsa
Exhibe portum , pia Christianis

Ripa phæsellis.
Ipse te quondam Pater administro
Spiritu ; Virgo , creat ; ipse quondam
Te , redundantis maris instat ; omnem ef-
fudit in oram.

PARO-

PARODIA III.

ODE XCV.

Sed nec Ascræo vacuus duello
Tertiam nobis vehet axis horam;
In Marianas mea fila rursum

Surgitæ laudes,

O perennanti laqueata Cedro,
Digna legalis radio coronæ!
O fæmel paeti melior vocari

Federis Arca!

Tu Ithonis vivo Salomonis auro
Inter ardentes radiare gemmas
Diceris; tuto super excubantes

Stare leones.

Te reperiçtissim immittata flammis
Splendidè fuso micat Iris igne;
Dum colorati varius relucet

Ætheris arcus.

Quin nec aspecti prohibes Tonantis
Te Rubum dici: licet hinc & illinc
Te pene circumstrepant innocentis

Ira favillæ.

O DEO florens superisque virga
Dignior pratis! tibi rorat olim, &
Lenè siccatur Gedeonis udo

Vellus in agro.

O serâ casti celebrem Pudoris
Nuñinis Portam! cui stillat omni
Desfluus cellâ favus int perempti

Ore Leonis.

Jure te Sanctus, genialis, olim
Consciam noxæ cavet esse Natus;
Cui puer quondam DEUS hospitalem

Incolet alvum.

O licet summo supereminere
Diceris cælo; licet in columnæ

Tortilis morem tibi sponte nubes
 Bajula sacrum
 Aureos inter superum recessus
 Fert thronum, Virgo; tamen usque pronam
 Applicans aurem, facilisque nostris
 Annue votis.

PARODIA IV.

ODE XCVI.

Fallor? an sextam mihi dixit horam
 Æs recensendos vigil in quadrantes;
Quod frequens circum rota temperato
 Dirigit axe?
Si tibi nostram liceat salutem
 In preces ductis geminare votis;
O parens, quondam pueri Tonantis
 Arbitra, salve!
Te velut votum tibi servat una
Trinitas Templum: Tibi prona Divum
Alitum pubes amat expeditis
 Claudere pennis.
O semel votæ sacra Castitatis
 Cella, quam sanctus Pudor arctiori
 Pessulo eludit; pia tristioris
 Gaudia mundi!
Hic ubi picto petulans vireto
 Aura colludit; tibi surgit almæ
Hic voluptatis, liquidalque repit
 Hortus in auras.
Hic ubi lætas fugiunt per herbas
 Virgines rivi; patiens gravari
Hic tibi nutat, viridique fulget
 Palma sereno.
Ast ubi celsum caput inter ipsas
 Promovet nubes Libanus, refusa
Hic tibi Cedrus speciosiores
 Porrigit umbras.

O ve-

O vetustorum benedicta quondam
Terra mystarum ! cui virginales
Præterit fulcos gravior paterni

Culpa reatus.

Et licet Summi celebris Monarchæ
Civitas audis , cui celsa ductum
Sepiunt vallum , & decies reverfos
Mænia muros.

Tu tamen nobis Orientis alma
Porta pandêris , licet inviarum
Nubium servet vigil obseratos

Ultio postes.

Jure supremâ prece singularis
Audies Virgo ? tibi namque sacram ,
Et rudem vincî cumulavit omnis

Gratia mentem.

Tu velut castum decorat severas
Lilium spinas ; recreas nocentis
Filiae Adæ , foliisque densos

Protegis hamos.

PARODIA V.

ODE XCVII.

Jam supinatas minor inter umbras
Phæbus in nonam sobolescit Horam.
Jam fatigatus tepidâ dies re-

spirat in umbrâ

Nosque dum lætæ fuga mussat auræ,
In crucem ductam tibi , Sancta , dextram
Cogimus , Virgo ; modò tu petitum in-
tende juvamen.

En tibi junctis reverenter ulnis ,
Pectus & celsam cruce frontis arcem
Ritè signamus , similique scripti

Brachia signo,

Gloriam Patri canimus , suoque
Gloriam nato ; licet hic , & ille

Invicem

Invicem spirent sibi par sacrato
Flamine Numen.

O fugitorum facilis nocentum
Urbs ! nos vitæ , propriæque quondam
Conscios noxx , pattulis clientes
Excipe portis.

Quin & armato sinuata clivo
Emines Turris , cui grande David
Robur , & firmis dedit alta propu-
gnacula muris.

Quà repercussi radius Phanetæ,
Dum levis puro Jove ridet æther ,
Et timens vinci jubat in politis

Palpitat armis.

Te celo primos Amor inter ortus
Splendidis castæ radiis favillæ
Ufuit illustrem ; teneroque parvam

Induit igne.

Tunc licet nullo gravis in cothurno
Et minus firmis solidata plantis ,
Subdolum Diti caput , & superbos
Conteris artus.

Te , simul vitam Syriis in uno
Amputans collo , famulis adorat
Laureis Judith ; tibi cedit altos
Sponte triumphos.

O foyens verum sine labe David ,
Virgo Jessæ bona virga trunci !
Se tibi sacras Sunamitis ultrò
Sternit ad aras.

Qui Thetin Nilo , Phariæque mundum
Prætulit terræ , simul & Josepho
Prætulit JESUM , simul & Racheli
Ille MARIAM.

Jure te totam canit esse pulchram ,
Quisquis optatâ tibi spirat aurâ ;
Namque te primo geniale probrum
Fugit in ortu.

PARO.

PARODIA VI.

ODE XCVIII.

Cur mihi scriptas stylus alter horas
Sæpè promotis variabit umbris?
Ite, nil obstat, procul, inquieti
Ite quadrantes.

Tu mihi posthac, bona Virgo, certas
Divides horas. tibi veriores
Phæbus horarum Pater hinc & inde
Prænotat umbras.

Quin ut æternum reverente VERBUM
Carne vestires; decimam reversus
Lineam Phæbus facileſque retrò
Flexit habenas.

Sic & infernis homo de lacunis
Altius surgit; sociisque junctus
Angelis paulò minus eminenti
Cedit honore.

O ab æterni radiis Phanetæ
Virgo contextâ radiata pallâ!
Te vigil Titan medium sereno
Palliat auro.

Cum tuum fixo attonitus stupore
Volvo Conceptum; mihi te pudicam
Tollis Auroram, quoties diurnas
Excitat horas.

Hic tibi, Virgo, magis innocentia
Candidum lino, licet in molestis
Lilium spinis, hiat alba casto
Oscula labro.

Tu sacram nato gravidante plantam,
Arduum presso Stygis in cerebro
Pondus assurgis; grave subjugati
Pondus Averni.

Si quis adversas vagus inter umbras
Errat; albentes radies honesto

Comis

Comis argento ; niveoque Lunam
Allinis igne.

O perennantis cynosura iucis !
Tu ream noxx nebularum amictu
Protegis terram , tenuique celas
Crimina nube.

At simul densâ comitatus umbrâ
Siderum vivas superis lucernas
Vesper in rimis , nimiosque labi
Suscitat ignes.

Jamque te nostris canit evocata
Barbitis Echo ; tibi , Virgo , fessus
Se dies sternit ; tibi dicit altas
Luna choreas.

Meque vocales imitatus inter
Montium clivos tibi lætiorem
Vesper applausum dedit ; o sequestri
Gloria veri !

Te sibi tutis hilares sub umbris
Garriunt stellæ ; tibi mitigatus
Lene suspirat Notus , & quietis
Dormit in alis.

PARODIA VII.

ODE XCIX.

Ultimus nostræ labor est Camænæ ,
Ut levem molli comitante cantum
Tibiâ , nuper tibi , Virgo , votas
Compleat horas.

O tuis suetus precibus vocari ,
Nos ad æternæ propylæ lucis ,
Virgo , convertat DEUS , & severam

Exuat iram.

Tuque festinum dominâ juvamen
Annuens dextrâ ; graviore nostri
(O Stygis justus timor) hostis iram
Stringe catenâ ,

Tunc

Tunc ter inflexi capitis minores,
Cum paracleto simul æviternam
Et Patri, & Nato, solito canemus

Carmine laudem,

Jamque votivam tibi sæpè SALVE,
Nobilis Virgo, canit hinc reclinis
Et pedum plebes minor, hinc reductis

Vesper in antris.

Casta sis Virgo licet; illibata

Audies mater, cui se maritus

Siderum Patris pudor innocentia

Junxerat igne.

Jure submissis pedibus propinquo

Cernui collo tibi comitatis

Addimus sceptrum, melior sacri Regia Favoris.

Nam tibi sparsos sine lege crines

Hac refrænari licuit coronâ,

Quam superfufis vigil e Planetis

Texuit æther.

Jure formosæ face puritatis

Virgines picti superas Olympi

Angelos; nullo maculata quondam

Crimine Mater.

Jure supremi dominam Monarchæ

Occupas ausu meliore dextram;

Ardet è puro tibi namque palla

Sutilis auro.

Per tuas ergo gravis educatæ

Gratiæ Mater; sacra seu recrum

Ara consurgis, bona seu rei fi-

ducia mundi:

Seu graves moti maris inter iras

Stella lustraris trepidis patronum

Naufragis portum, placitosque præbens

Ætheris ignes.

Sive conclusi reseras patentem

Januam cœli, tremulisque pacem

Impe-

imperans morbis, querula salutem
Dividis ægro;
Per tuas, inquam, pia Virgo, curas,
Hic ubi vivi patet aula cæli,
Unicum & Trinum videam propinquâ
Luce Tonantem.
Hic ubi sudo liquidum sereno
Balsamum fulget; mihi suavè fragrans
Nomen effundis; tibi quisque sacro
Ardet amore,

DEDICATIO:

ODE C.

Supplices, *Virgo pia*, destinatum
Solvimus pensum; tibi mancipatæ
Annuunt horæ, famuloque servit
Hesperus ortu.
Fac ut humani via longa tractus
Prospero nobis faveat cothurno,
Fac ut æterni, duce te, patescat
Semita cæli.
Dumque supremi series Agonis
Urserit sontes, ope tu Patrona
Territis adlata, dubiamque præsens
Erige luctam,
O Hymetteo melior liquore,
Quem sub Hyblæis coquit Aetna clivis.
O favo dulcis mage, cælicoque
Nectaræ Virgo!
Jamque nocturnis oculata stellis,
Cælici somnum fuga suadet orbis.
Jamque decrescit tibi nostra prono
Fine Camæna.

A. M. D. G. B. V. M. H.

A. L.